

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 21 lutego 2024 r.

Poz. 1133

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.73.2024 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 20 lutego 2024 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 oraz art.7 ust.2 pkt 11 i art.40 ust.2 pkt 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz.40 z późn. zm.), oraz art. 15 ust.1 i 10, w związku z art.28 ust.1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2023 r. poz.977 z późn. zm.),

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

-§ 4 ust.3 pkt 3 lit.c uchwały Nr LXXV/599/2024 Rady Gminy Świlcza z dnia 15 stycznia 2024 r. w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w miejscowości Rudna Wielka „Przy zbiorniku II” w zakresie słów „od 5 m do 57 m” .

Uzasadnienie

Rada Gminy Świlcza w dniu 15 stycznia 2024 r. podjęła uchwałę Nr LXXV/599/2024 w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego w miejscowości Rudna Wielka ”Przy zbiorniku II”. Uchwałę tę doręczono organowi nadzoru w dniu 22 stycznia 2024 r.

Pismem z dnia 14 lutego 2024 r. Wojewoda Podkarpacki wszczął postępowanie nadzorcze. W odpowiedzi na w/w pismo Pełniący Funkcję Wójta Gminy Świlcza złożył w dniu 15.02.2024 r. wyjaśnienia i uzupełnił dokumentację planistyczną badanej uchwały.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że istotne naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w myśl art. 28 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Zasady sporządzania planu zawarte są w art. 15 w/w ustawy, gdzie w ust.2 ustalono obligatoryjne i fakultatywne elementy planu czyli sformułowano zasady jego sporządzania, w tym w pkt 1 „w planie miejscowym określa się obowiązkowo m.in. przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania”, a w pkt 10 „zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej”. W konsekwencji niezgodność zapisów planu z zasadami ustalonymi w przywołanych zapisach, jest istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu i wywołuje konsekwencje wskazane w art.28 ust.1 ustawy. Uszczegółowienie zasad zostało dokonane w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. z 2021 r. poz. 2404 z późn. zm.).

W następstwie analizy zapisów przedmiotowego planu i po zapoznaniu się ze złożonymi wyjaśnieniami organ nadzoru stwierdził istotne naruszenie zasad sporządzania planu w zakresie art. 15 ust.2 pkt 1 i 10 w/w ustawy. Z treści uchwały wynika bowiem, że występuje niespójność pomiędzy ustaleniami tekstowymi planu zawartymi w § 4 ust.3 pkt 3 lit.c a częścią graficzną planu w zakresie ustalonej szerokości drogi w liniach rozgraniczających dla terenu oznaczonego symbolem 1KR. W tekście uchwały w przywołanym zapisie przedmiotowa szerokość została ustalona w przedziale od 5m do 57m, natomiast w części graficznej szerokość ta wynosi od około 2m do około 61m. Niemniej biorąc pod uwagę argumentację organu

wykonawczego w zakresie przedmiotowego zapisu organ nadzoru przyjął ją jako zasługującą na uwzględnienie.

W dominującym obecnie orzecznictwie rozbieżności między częścią opisową a graficzną traktowane są jako istotne naruszenie zasad sporządzania planu, co skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub części (art. 28 ust. 1 upzp). W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 listopada 2020 r. sygn. akt II OSK 3746/18 stwierdzono wręcz, że sprzeczność między częściami planu stanowi nie tylko istotne naruszenia zasad sporządzania planu, ale jest też nie do pogodzenia z zasadą poprawnej legislacji wynikającą z art. 2 Konstytucji.

Prawidłowo sporządzony projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego winien zawierać zarówno część tekstową jak i część graficzną. Tekst planu stanowi treść uchwały rady gminy, a jego redakcja przybiera postać przepisów prawnych. Rysunek planu jest natomiast załącznikiem graficznym do uchwały w sprawie miejscowego planu i obowiązuje w takim zakresie, w jakim tekst planu odsyła do ustaleń planu wyrażonych graficznie na rysunku. W pewnym uproszczeniu rysunek planu stanowi uzupełnienie i wyjaśnienie tekstu planu. Część graficzna uchwały stanowiąca rysunek projektu planu powinna zatem odzwierciedlać treść tekstową planu i stanowić jej uszczegółowienie. Analizując w procesie stosowania prawa treść normatywną uchwały w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, należy wziąć pod uwagę łącznie zapisy części tekstowej planu oraz rysunek tego planu. Rysunek ma stanowić odzwierciedlenie części tekstowej i odwrotnie.

Przyjmując zatem, że część graficzna planu stanowi uszczegółowienie, uzupełnienie i wyjaśnienie części tekstowej oraz ma moc wiążącą, a postanowienia planu należy odczytywać łącznie, uwzględniając zarówno część tekstową jak i graficzną, oczywistym jest, że nie może być rozbieżności pomiędzy częścią tekstową planu a rysunkiem (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z 13 października 2009 r., sygn. akt II SA/Lu 393/09). Z tego też względu nie sposób zaakceptować rozwiązań przyjętych w analizowanej uchwale, w których zapis części graficznej nie znajduje potwierdzenia w części tekstowej planu miejscowego (wyrok II SA/Wr 372/19 z 8.10.2019 r.).

Wskazana niezgodność jest wobec powyższego istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu z uwagi na to, że w myśl przywołanego wyżej przepisu art.15 ust.2 pkt 1 i 10 w/w ustawy oraz § 8 ust.2 w/w Rozporządzenia, należy precyzyjnie i jednakowo ustalać szerokości dróg, spójnie w tekście uchwały oraz części graficznej planu. Organ nadzoru uznał iż stwierdzenie nieważności uchwały, wyłącznie w zakresie kwestionowanego zapisu § 4 ust.3 pkt 3 li.c badanej uchwały, jest wystarczające z z punktu widzenia spójności i kompletności ustaleń planistycznych.

Organ nadzoru dodatkowo zauważył jeszcze następujące nieprawidłowości:

1/ niewłaściwie w § 4 ust.1 pkt 4 lit.d uchwały wskazano, że przeznaczenie uzupełniające , o którym mowa w § 4 ust.1 pkt 2 lit.a tj. teren komunikacji drogowej wewnętrznej ustala się jako lokalizację „dojazdów niewyznaczonych” bowiem pojęcia „droga wewnętrzna” i „dojazd niewyznaczony” nie są pojęciami tożsamymi;

2/ zapisy zawarte w § 7 uchwały są niewłaściwe gdyż stanowią treści informacyjne i stoją w sprzeczności z § 11 Rozporządzenia Prezesa rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. z 2016 r. poz. 283).

Istotne naruszenie przepisów art. 15 ust. 2 pkt 1 i 10 (dotyczących zasad sporządzania planu) w/w ustawy obliguje organ nadzoru do stwierdzenia nieważności badanej uchwały w zakwestionowanej części zgodnie z dyspozycją art.28 w/w ustawy.

Z uwagi na powyższe, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest konieczne i uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie ul Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dnia od daty jego otrzymania.

z up. WOJEWODY PODKARPACKIEGO

Mariusz Jabłoński
Dyrektor Wydziału Prawnego i Nadzoru